

VOIESOE ȘI VEI PUTÈ

	CAPIȚ.	DIST.
PE ANU	LEI NOUÏ 48	— 58
PE SÈSE LUNÏ	"	24 — 29
PE TREI LUNÏ	"	12 — 16
PE O LUNA	"	5 — 6
UNU ESEMPLARU 24 BANÏ		
PENTRU PARIS PE TRIMESTRU FR. 20.		
PENTRU AUSTRIA FIOR. 10 VAL. AUST.		

ROMANULU

Articolele trimise și nepublicate se vor arde. — Redactoru răspunzătoru Eugeniu Carada.

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI

PENTRU ABOANAMENTE, ANUNȚURI ȘI RECLAME A SE ADREȘA ÎN BUCCUREȘTI, LA ADMINISTRATIUNEA ZILULUI
ÎN DISTRICTE LA CORRESPONDINȚII DIARULUI ȘI PRIN POSTA. — LA PARIS LA D. DARRAS-HALLEGRAN
RUE DE L'ANCIENNE COMEDIE NO. 5.
ANUNȚURILE
LINIA DE 30 LITERE 40 BANÏ
INSERTIUNI ȘI RECLAME, LINIA 2 LEI NOUÏ.

Domnii membri ai comitetului societății *Transilvania*, sunt invitați a se întruni la casă la sub-scrișul, Duminică 7 Ianuaru la 12 ore.

Președintele societății, *A. Papu Ilarian*.

DEPEȘI TELEGRAFICE.

(Serviciul privat al Monitorului.)

PARIS, 13 Ianuaru. — Unu spre-dece diarie, printre cari *Constitutionnelul*, *Debatul*, *Francea* și *Opiniunea Națională*, sunt date în judecată corecționale pentru publicațiune ilicită a raporturilor ședințelor Camerei. Procesul s'a hotărît pentru Vinerea viitoare. — *Monitorul* din 12 Ianuaru confirmă dislocarea unei părți din trupele de la Civita-Vechia la Viterbe. Această dislocare s'a făcută din cauză că nu sunt locuri de ajuns și pentru motive de starea sanitară. — *Presa* țice că Budberg va rămânea la Petersburg, unde va ocupa o pozițiune înaltă. Generalul poloneș comitele Zamoiski a murit.

FLORENZA, 13 Ianuaru. — *Fregata Orenocul*, venind de la Toulon a adus tunuri și mortiere pentru fortificarea Statelor-Romane. — Deputatul Massar a plecat la Roma pentru afaceri private și fără misiune. — Cialdini a sosit la Florenza. — Partitul opositor din Cameră s'a hotărît a lua o atitudine de expectativă în fața ministerului. Nicotera va interpela ministerul pentru armarea fortărețelor. — Menabrea a trimis o notă la Madrid relativă la pasagiul straniu din discursul reginei în privința Italiei. Cabinetul ispaniol n'a răspuns încă.

ROMA, 13 Ianuaru. — *Osservatore romano* desminte aserțiunea jfărului *Italia* asupra desertărilor din armata papale.

VIENA, 13 Ianuaru. — În revista ebdomadară din *Orient* se spune de la Constantinopol că unu ofițiaru superior de marină engleză este însărcinat a dirigea blocarea Candiei. — Totu după acei-ași sorginte, baronul Eder, consulul general al Austriei la Bucuresci, este desemnat a ministru al Austriei la Athena.

COPENHAGA, 13 Ianuaru. — Șambelanul Vind, însărcinatul cu afaceri ad-interim la Petersburg, s'a numit ministru al Danemarcei la Petersburg.

Bucuresci 16 Căindariu.

Eri, după sevărșirea solemnității deschiderii corpurilor legiuitoare, d-ii. Senatori se duseră la sala Senatului și, cu tôte că nu se aflau în număr pentru a se putea constitui, totu-și, conform regulamentului, trecură în secțiuni și începură lucrarea verificării titlurilor; ađi își urmară lucrarea. Ast-fel și Camera, aflându-se în număr, a trecut ađi în secțiuni spre a procede la lucrarea verificării titlurilor.

Reproducem mai la vale, după *Monitoru*, o publicare a ministerului de lucrări publice, asupra căria atragemu serioasă atențiune a tuturor cititorilor nostri și în particulariu, a omeniloru competenți, la cari ministru face apelul. Ideia ce se pune înainte la noi prin această publicațiune, nu este nouă. În mai multe țere și anume în Franța, ea s'a pusă la lucrare cu succes, și a avut efectele cele mai salutare pentru bunul trai al lucrătorilor. Societățile manufacturiare de la Mulhouse și din alte părți ale Imperiului francez, au luat folositoria inițiativă a construi, pentru lucrătorii lor, case pomode și eftine. Exemplul a fost imitat, și astă-đi se numeră în diferitele centruri comerciale și industriale, câte mai multe mii de asemenea case.

Companiele construesc casele, punându tôte capitalurile trebuincioase, și le dau apoi la lucrători, cari le plătesc în termene de 14 sau 15 ani. Cotitatea anuală a plății, cuprinde dobânda capitalului, adică chiria, și amortismentul. Ast-fel lucrătorul, cu o plăta anuală de două sau trei sute de franci pe an, în 14 ani, devine proprietariu pe o casă confortabilă, în valoare pînă la trei mii de franci.

Una din surințele populațiunii agricole a României și chiar a populațiunii lucrătore

de orașe este aceea d'a locui în case nesănătoase, lipsite de ori ce comoditate, din cauză că n'au capitalurile trebuincioase spre a-și construi locuințe mai bune. Când însă aceste capitaluri li saru înainte și când țăranii și meseriașii nostri aru ave a le plăti încet încet, în timp de mai mulți ani, fiă-care înțelege ușurinița cu care ei și-ar putea procura nesce case în cari se potă trăi, fără a-și perde sănătatea, fără se ucide. Confortabilele locuințelor va aduce după sine o mare îmbunătățire nu numai în condițiunile materiale, daru chiar în cele morale ale populațiunilor. Când cine-va are o locuință mai îngrijită, îi place a o ține mai curată, îi place a șede mai mult la căminul său, în sinul familiei sale, astu-fel se descăpă în animele omeniloru nesce simțiminte de ordine, de respectu de sine, cari în genere li lipsesc pe câtu timp este în noroiul miseriei.

Ar fi uă frumoasă și mare sarcină pentru capitaliștii români d'a contribui la realizarea acestei idei în țera noastră. Constituindu-se în societăți de construcțiune, ei aru putea aduce mari ajuturi populațiunii române, fără a perde nimic, căci capitalurile li se vor înapoia cu dobânda lor.

Se înțelege de sine că la noi asemenea case nu potă a se sui la prețul de trei mii de franci ce costă în Franța. Și materialele de construcțiune, și locurile sunt multu mai eftine aici. Apoi condițiunile în cari se potă face construcțiunile la noi, nu e nevoi să fiă acele-ași ca în alte țere. Cu trei sau patru sute de franci, credem că saru putea face în România case forte comode și sănătoase, pe cari cultivatorii și meseriașii le aru plăti în timp de 15 sau douăzeci de ani, cu o anuitate forte mică. Nu suntemu competenți în materie de evaluări și calcule, atinsarăm aci numai chestiunea, lasându ca omeni mai speciali s'o studieze și se explice avantajele ie, atâtu capitaliștilor câtu și celorl-aiți locuitori, interesați în această afacere.

Ouă nouă protestare, supserisă de 33 de cetățianii din Tergoviste, contra ășelor d-lui G. N. Alexandrescu că *Românul* s'ar fi arș de cătră țergovistenii. Această protestare este mai identică, în redactarea sea, cu aceea ce am publicat deja, supserisă de vre 78 de cetățianii; totu acea indignare contra unei aserțiuni ce o consideră ca injurioasă pentru cetățianii Tergovistenii și cu totul neadeverată. Nu vom releva diferența ce există între aserțiunile unui singur cetățian, ce se ăice autorisat de concetățianii sea, fără a proba astă autorisare, și două protestări supserisă de 111 cetățianii ce afirmă cu indignare că n'a existat faptul cumu îl arăta, nici autorisarea de cari vorbesce acelu cetățian.

Ne vom opri însă unu momentu asupra unei fraze din protestul ce publicăm ađi. Supscriitorii protestului ceru ca d. Alexandrescu se fiă dat în judecată de guvern, pentru că aserțiunile d-lui sunt unu neadeveru, și uă calomniă aruncată asupra cetățianilor țergovistenii. — Când reproducem după *Terra* scrisoarea d-lui Alexandrescu, a retărăm multămintea noastră d'a vedea răpedile progrese ale educațiunii libertății în România. Daru vai! desilusiunea ne veni curând, și din două părți. Anteu ne convinserăm că acea manifestare a țergovistenilor, desur care ne vorbia d. Alexandrescu, n'a fost de cătră acțiunea unui singur străin, prin urma nu uă manifestare ce ar fi fost rezultatul deprinderii libertății. Apoi vedurăm acea cerere d'a se da d. Alexandrescu în judecată. Se ne erte izbiiții nostri a părători a le spune, că indignarea i-a opritu d'a se gândi că nu mai suntemu subțu acelu regim în care guvernul nu permitea cetățianilor ași aperi singur drepturile și demnitatea, în care cei de la putere se serviau de ori-ce pentru a satisface urile și răbunările lor personale. În regimel de li-

bertate de care ne bucurăm, fiă-care are dreptul și datoria seși aperi singur interesele și demnitatea. Și ori-ce decepțiune nu ne va clinti în asigurarea ce avem că Românii, așind de pe înălțimea tronului afirmându-se în fața reprezentanților națiunii că suntemu întrun regim în care libertatea presei și a întrunirilor este fără margini și fără control, vor înțelege datoriile ce implică libertatea, și se vor convinge că prin ea numai adevărul triumfă, calomniia amușese, și demnitatea și mărirea națională ajungu laculme.

D-le Redactoru alu diariulu ROMANULU.

(A vedea începutul la No. de eri).

Trei sunt punctele pe cari se întemeiasă presupusul protestu despre care am vorbit terminându articolul de ieri:

I. Se pretinde că „s'a exclus de la votarea biuroului definitivu două persoane ce nu erau în liste, daru cari aveau hotăriri judecătorești și că numai prin această excludere s'a ascurat majoritatea biuroului actualu.”

Se-mi fiă permis a ăice anteu că nu din cauza excluderii acelor doi domni alegători de la votarea biuroului s'a ascurat majoritatea biuroului, — căci biuroulu a trecut cu 16 voturi contra 15 și, voturile totale ce a avut d. Blaremburg ca deputat au fost 16, prin urmare nu amendou acele persoane n'inscrie în liste au votat pentru d-sea; unul numai, căci atunci d. Blaremburg ar fi trebuit se aibă 17 voturi și a avut numai 16; unul daru a votat pentru mine și prin urmare biuroulu ce a trecut, totu erea se trecă, căci acelu domnu alegător, fiindu determinat a vota pentru mine, după cumu se vede, eșe neapărat se voteza și pentru biuroulu propus de partia a căru candidat aveam onrea se fi.

Afără de acesta, care erea biuroulu ce putea se trecă, acesta nu importă nimic, totu ce importă este dacă acelu biurou a comis vre uă ilegalitate, și chiaru d-nii ce pretind a fi alegători seu cari pot se și fiă, nu știu. Căci d. Blaremburg n'a cređu de trebuința a ne spune numele, chiaru acelu domnu, nu ne spunecă au comis vre uă ilegalitate.

Daru se lăsămu acesta. și se vedem dacă cu dreptu ori nu s'a primitu aceste persoane ce nu erau inscrie în liste, d'a vota pentru biuro.

Art. 65 ne face se vedem în modul celu mai clar că uă persoană ce nu este inscriș în listă, daru care are uă hotărire judecătorească, nu potă vota pentru biuro și ăta pentru ce:

„Nimeni nu potă fi primitu, ăice acelu articlu, se voteze dacă nu va fi trecut în listele afișate.” Nimeni, ăice cu alte cuvinte legiuitoarul, nu potă se-și exercite dreptul de alegător, nu potă fi considerat ca alegător, dacă nu va fi trecut în listele afișate; prohibițiunea este categorică; legiuitoarul însă aduce uă excepțiune în alu duoi articlu aliniati: „Cu tôte acestea, se ăice în acelu aliniat, *biuroulu* va fi dator a primiască pe acei cari voru înăcișa uă *adesiune a autorității competente* prin carei se recunoșce dreptul de alegător.”

Se se observe că nu este totu cându nu suntemu inscriși în liste a ne presinta cu unu act uă care prin care se ni se recunoșcă calitatea de alegători, pentru ca se și fimu astu-fel considerai, trebe ca acelu act se emane de la autoritatea competente. ăice aliniatul citat: prin urmare trebe ca legiuitoarul se fi instituit uă autoritate care se se pronuncie asupra validității actului cu care cine-va pretinde a-și exercite dreptul de alegător, cea-ă ce a și făcutu: „biuroulu va fi dator etc.” ăice acelu aliniat. Biuroulu daru este acea autoritate; daru care biuro? Neapăratu biuroulu definitivu; tôte articulele ce precedu, dovedescu acesta, de la

art. 56 și următoarele, legiuitoarul nu vorbesce de altu biurou decâtu de biuroulu definitivu. Afără de acesta este vorba de alegerea deputatului în acelu articlu și pe cându se procede la alegerea deputatului, biuroulu ce există este biuroulu definitivu.

Dacă daru biuroulu definitivu este competente a se pronuncia, dacă uă persoană n'inscriș în liste are a-și exercita dreptul de alegătoru avendu uă decisiune a autorității competente, cumu ore se potă susține că acea persoană potă vota pentru biuroulu definitivu, — după cum se putinde, — potă, cu alte cuvinte, a-și exercita una din atribuțiile dreptului de alegătoru, — căci numai alegătorii au dreptul a vota biuroulu, — fără ca această calitate se si fi recunoscutu de autoritatea ce legea d' dreptul seși o recunoșcă? Dacă nu potă exercita dreptul de alegătoru decâtu după ce biuroulu definitivu imi va recunoșce această calitate, cumu potă vota pentru acelu biurou chiar? Acesta este unu nonsensu dacă nu ceva mai mult, și facem apelu la bunul simțu a d-lui Blaremburg, rugându-l ca însu-și se se pronuncie dacă acelu motiv din protestu este întemeiat.

Trecem la alu II-le motivu: Se protestă „în contra violațiunii secretului votului prin faptul că domni Preotulu Drușescu, Căliu T. Ignatu, Ilie Doiciu, Triandafil Giuvare, Costache Giuvare și Dimitrie Poenaru au votat pe faciă în favoarea mea etc.”

Violațiune a secretului votului . . . Da și eu mărturisescu că s'a comis uă violațiune a acelu secretu, că s'a călcatu uă datorie; daru de te d. Blaremburg nu s'a întreatu seriosu; de către cine s'a comis acea violațiune, de către cine s'a călcatu acea datorie? căci suntu sigur că atunci ar fi usat de influința — de care ăice că a usat intruă altă impregiurare, — d'a disuada pe cei ce au sup-semnatu acelu protestu ca se nu se așeze singuri de violatori ai secretului votului, de călcători ai datoriilor lor.

În adevăr cine suntu violatorii secretului votului, cine-și au căloat datoria lor? Acei ce hărbătesce și cu demnitate, — fără a se preocupa dacă altu cine-va se uită în biletul lor, — și-au scrisu votulu, seu acei ce uitându regulele cele mai elementare de crescere și bună cuviință, și-au permis a se uita în hărtia altuia cându scrie ca se vađă numele candidatului pentru care ei votes? Cine-și calcă datoria sea, acelu ce nu se mcongioră de misteru cându voteza, seu celu ce spioneza pe altulu ca se vađă pentru cine voteza? Prin urmare dacă cine-va a violat secretul votului, dacă cine-va s'a călcatu datoria sea, nu suntu alegătorii alu căroru nume figuresu în protestu că au votat fără a se ascunde, ci, fiă-mi permis a ăice, acei ce se pretind a fi sub-semnai în protestu, căci dovedescu, o repetu, că s'au decis se se uite pentru care persoană aceli domni alegători au votat.

Daru se lăsăm uă, și se discutăm chestiunea din punctul de vedere alu legii.

Legea electorală în art. 53 ăice: „Alegerea deputaților se face pururea prin scrutinu secretu.”

Ce însemneză cuvântulu prin scrutinu secretu? Însemneză elu ore că unu votu este nulu, — după cumu se pretinde de d-nii alegătorii ce au sub-semnatu acelu protestu, — cându acelu votu s'a scris de unu alegătoru astu-fel ca, cei ce voinđu a-și călca datoria lor, se potă vedea persoana pentru care a votat?

Neapăratu nu. Votarea prin scrutinu secretu este positiulu votării prin sculare și ședere și are de scopu a evita celui ce voteđă neplăcerea d'a atinge amorul propriu alu persoanelor ce se presintă ca candidai, are de scopu a nu pune pe alegător în pozițiune ca prin eserciul unei datorii ale se, se potă ajunge a face uă personalitate; secretulu în alegeri este pentru alegătorulu ce voteza unu dreptu ăru nu uă datorie.

elū are dreptul, cându cine-va voiesce a viola în privința sea dreptulu de secretu, cându cine-va voiesce, cu alte cuvinte, a se uita pe hărtia ce elū scriă, a ăice acelu ce se uita: calci datoria tea uitându-te, imi calci dreptulu meu; dar nu are datorie, suptu pedepsă d'a nu i se ține votulu în semă, după cumu se pretinde, d'a opri pe celu ce voiesce a se uita în biletul seu, cându elū consimpte la acesta; are dreptulu a scri biletul seu pe suptu ascunsu și luându tôte precauțiunile putincioase pentru ca nimeni se nu-l vedă, daru n're această datorie; am dreptulu, cându scriu biletulu, se me adreses la biurou și se ceru d'a popri pe celu ce voiesce a se uita în biletul meu se se uite, și biuroulu atunci are datoria selu poprescă; biuroulu însă n're dreptulu se poprescă cându, chiamat fiindu a scri biletulu, consimptu și voiescu a me consulta cu altulu seu ca altulu se vedă cea-ă ce scriu elū: biuroulu nu o potă face fără a călca în picioru dreptulu ce alegătorii au a se consulta între dênșii cându ei voiescu, consimptu a se consulta.

Prin urmare faptul că aceli domni alegători, de care se face mențiune în protestu, și-au scrisu biletulu lor întrun modu astu-fel că cine a voit se vedă candidatulu pentru care ei au votat, la pututu vedea, nu potă constitui, după cele ce am ăis, nici unu casu de nulitate ale acelor voturi. Suntu liberu a spune tuturoru candidatulu pentru care eu votez, nimini însă n're dreptulu a me sili selu spu, dacă nu voiescu; iecă ce însemneză scrutinu secretu.

Alu treilea motivu de protestare este că: D-nii Anghel Gheorghiu și Manole Podanu, de și sciundu a scriă, au însărcinat înscu scrierea buletinulu d-lor pe d. Giuvare, altu miđlocu d'a face cunoscutu votulu seu.

Trebuie ca cine-va se fiă în lipsa cea mai mare de motive pentru a protesta, ca se învoce unu asemenea motivu.

Înțeleg că dacă d. Giuvare s'ar fi impus prin miđloce nelegale, prin intimidări, prin amerințări acelor persoane d'a le scriă votulu, înțelegu dacă acele persoane ar fi ăis d-lui Giuvare se scriă pe cutare persoană și dânsulu se fiă scrisu pe altu, înțelegu că aceste voturi se se potă pretinde nule; daru cându nimic din tôte acestea n'a existat, — după cumu se constată din chiaru protestulu d-lor, — a cere anularea voturilor pentru singurul cuvântu că ele au fost scrise, — după chiaru consimțimintulu acelor doi domni alegători, — de d. Giuvare, acesta este unu lucru ce nu-lu înțelegu!

Unde ore au vedutu d-nii alegători, ce au suptu-semnatu acelu protestu, că unu votu scris de unu altulu este unu votu nulu, fiindu unu votu cunoscutu? Legea nu numai nu probă acestă, daru chiaru o permite, și nici nu putea face altu-fel, căci atunci ce saru face cu cei ce nu știu carte? ei naru putea se votes căci votulu lor este cunoscutu.

Daru ceva mai multu care dovedese cătu de neintemiatu este acestu motivu:

Unu alegătoru are dreptulu a se consulta cându i se dă biletulu pentru a vota, cu unu altu alegătoru asupra persoanei care se alegă, — căci altu-fel fiă-care alegătoru ar putea se votes pentru o persoană diferită; dacă daru unu alegătoru are acestu dreptu, dacă înțelegurile între dênșii asupra persoanei ce au se alegă nu numai nu sunt oprite dar încă permise de lege, pentru ce ore era se popresca ca persoană chiaru cu care mi-a datu dreptulu se me consultu se mi scrie însuși biletulu, — chiaru cându eu știu se scriu? legiuitoarul nu putea se nu permia această căci altu-fel ar fi datu ocaziune d'a se anula mai multe voturi din cauză că mulți pot se nu știă a scrie esactu numele candidatulu pentru care au voit se votes, și nu potă fi în ideia legiuitoarulu d'a nu lăsa miđloculu ca se se evite anulări de voturi,

Prin urmare vedeți că nu este legală pretențiunea d-ă se anula acele două voturi supt motivul că ar fi scrise de un alt alegător, pe când d-știi scria.

Protestul se termină gicându-se, „acestă faptă, — adică acela d-și afașa votul, — era cu atât mai mult grav în cazul de față că opresiune administrativă era de temut.”

O presiune administrativă era de temut, dar prin ce fapte s-a dovedit presiunea administrativă la alegerea mea? Via un alegător nu numai din cei ce au votat pentru mine, dar chiar din cei ce au supt-semnatu acel protest și se-mi arate un fapt priu care se se dovedească acea presiune. Dar de sar fi exercitată vruă presiune, de ar fi fost un fapt care se dovedească acea presiune, acel fapt era se se pună în protestul d-lorū alegători, dar nu slăbele motive ce le-au invocat. De ar fi fost un fapt care se dovedească acea presiune, ce ore domni alegători, ce se gice că au supt-semnatu acel protest, nu erau, se-l spuia nu erau se-l arête? D-lorū care, după slăbiciunea motivelor ce invocă, dovedesc că căuta cu ori-ce preț motive de protestare.

Lipsa de fapte, prin care se se pōtă dacă nu constata, dar cel puțin presupune presiunea, doveditū îndestul, credemū, că presiunea nu e de cătū uă vorbă, nu este un fapt, nu este un adevēr.

Terminū, d-le Redactore, cerēdu-mi scuze pentru modul cum am abusat de amabilitatea d-v., și rugādu-ve se bine-volji a primi espresiunea prea osebitei mele considerațiuni.

Al. Gianni.

REQUISITORULU D-LUI PANTAZI GHICA.

Poco vedete e parvi veder molto...
Vedeți pucini, și vi se pare a vedea multe.
PETRARCA, Canzone 4.

D. Pantazi Ghica, incredințându-se cu durere, că noi nu răspundem de cătū numai în note și în parențez de câte două trei rânduri, la lungue și neîntreruptele atacuri ale foil numite *Independința Română*, se decise în fine a ne trimite uă rachetă fulminantă pe uă altă cale, anume prin diariul *Terra*, cunoscēndu pe semne nestrāmūtata considerațiune, pe care noi am arētat-o, totū d-a-una pentru acest organ alū înaltei noblețe.

Tactica d-lui Pantazi Ghica i-a reușit astă-dată de minune: serviciile, aduse partitei democratice în timpul ferberii electorale prin franchea feudală a diariului *Terra*, sunt atātū de mari, încātū ar fi uă lipsă de recunoștință din parte de a nu lua în băgarea de seamă cea mai serioasă totū ce se publică în colonele se-le, fiă măcarū suptū iscalitura d-lui Redactorū alū *Independinței Române*.

Așa dar, citindū în foia cea multū făcētōre-de-bine din 22 Decembrie unū lungū articlu, intitulatū „*Metamorfosele d-lui Hăjdeu*” și subscrisū cu tōte literile „*Pantazi Ghica*” noi ne simțirāmū cu displăcere prinși în cursă, adecă puși în necesitate de a răspunde nu în note și nu în parențez ca pînă acumă, ci prin unū articlu specialū și ad-hoc, în vederea simțului de grațitudine celū datorimū diariulū *Terra*, după cum am lāmuritu-o mai sus.

Ne veși întreba însă, de ce ore am lāsātū ataculū d-lui Pantazi Ghica fără nici uă întimpinare de la 22 Decembrie și tōcmai pînă astă-zi? O! Adversarulū nostru lesne va se recunoșcă dumnulū însu-și că c-stiunea „Jurisdicțiunii Consulare”, care ne-a preocupatū în acest intervalū, merita, din tōte puncturile de vedere, unū pasū de preferință asupra unei polemice personale, chiarū cu d. Pantazi Ghica!

Șapoi acēstă amănare nu pōte a nu fi în avantajulū domniei se-le, căci ea readuce de uă dată aminte

publiculū unū articlu de multū uitatū, uă lucrare încă din anulū trecutū, și la care autorulū seū trebuie, negreșitū, se fi finēndū forțe multū, de vreme ce n'a publicat-o în *Independința Română*.

După acēstă mică introduțiune, intrāmū acumū de a drep-tulū în analiza „*Metamorfoselorū d-lui Hăjdeu*”, pe cari, după nefericitulū obiceiū contractatū prin genulū studiilorū nōstre istorice, le vomū descose firū câte firū, așă căte așă, rugāndū totū d-uă-dată pe d. Pantazi Ghica de a imita acēstă metodă singurā leală, de câte ori i se va mai întâmpla a ne ataca, se înțelege în colonele diariulū *Terra*.

Articolulū se începe așa: „D. Hăjdeu de la Românulū (actualmente), după ce a juratū uă „vendetă formidabilă în contra tuturū, rorū omenilorū de ordine, nemulțămindu-se numai a calomnia, se „acașă personalmente de indiviđi, „citeză nume propriū cu felurite glume pline de maliciă, de politeșă, de urbanitate și de bună creștere. „Intre persoanele, cari au fericirea „de a vedē numile lorū citate de „cătē ilustrulū scriitorū actualū de „la *Românulū*, figurēză și numele „meu, care mai cu osebire se vede „de că este onorotū de către d. Hăjdeu cu uă ură și uă înversunare „uă totulū particulară.”

Noi nu negāmū adversarilorū nostri numele de „omeni de ordine,” în sensulū ordinii, ce domnesce într-unū momētū, unde nimicū nu se mișcă, nimicū nu turburā liniștea, nimicū nu produce „desordine.” Nu înțelegemū înse, în ce chipū înțelege d. Pantazi Ghica, cumcă d. Hăjdeu ar fi „juratū uă vendetă formidabilă” contra acestorū omenū, atātū de pacnicū și atātū de inofensivū. Uă vendetă este consecința unei insulte primite, și pentru ca ea se fiă „formidabilă”, insulta trebuie se fi fostū forțe gravă. Inșă uă partitā intrēgā pōte elū ore a insulta pe unū omū, pe uă simplā individualitate? Nu! Ea pōte se insulta numai dorā națiunea, lucrānd la înpoiarea ei, la sugrumarea viitorulū seū; și atuncī vendeta izolată a fiă-căruia dintre cetățianii cei adoratori ai progresulū, uă vendetă în adevērū formidabilă, nu mai este uă manifestațiune personală, ci unū echoū generalū. În acestū înțelesū, mărturisimū și noi, domnule Ghica, c'o se exercitāmū totū d-a-una uă vendetă, nu d-icemū formidabilă, darū celū pucini forțe activă contra partitei actualmente a domniei vōstre; înse acēstă vendetă noi n'amū „jurat-o” de teri de ală-l-altă teri, ci de de cândū ținemū pēna în în mână, și dreptū dovadă, vē invitāmū a citi unū articlu alū nostru din diariulū „*Dacia*” de la 1861, ce se redacta altă dată la Iași suptū redacțiunea d-lui Gheorghe Petrescu și a d-lui Vasile Alecsandrescu-Urechia.

Pe de altă parte, tīgādumū cu desevēșire, ca în vre-unulū din articlulū nostri noi se fi calomniatū pe cine-va, seū se fi menționatū numile proprie într-unū modū nedemnū. Pe cândū d. Pantazi Ghica ne numia în *Independința Română* „*Hăjdeu-Răzvanū*,” însofīndū acestū elegantū epitetū de nesce comentarie totū pe atātū de cavalerescū, pe cătū de veridice, nouē ne-ar fi fostū lesne de a uni de asemenea numele d-sele cu „*Bohemulū*,” cu „*Ladeșulū*” seū cu „*Pășitulū*,” înșă chiarū se nu ne fi opritū bunulū simțū, ne-ar fi luminatū însuși esemplulū adversarilorū nostri politici, pe cari i vedeam prāvāindu-se în ripă tōcmai din cauză puciniulū respectū pentru adevērū și a puținei stime pentru persoane.

Darū ce e mai frumosū, mai

neacceptatū, mai sublimū în articolulū d-lui Pantazi Ghica, este convicțiunea ce o are, cumcă „numele „d-sele mai cu osebire se vede că „este onoratū de cătrā d. Hăjdeu „cu uă ură și uă înversunare cu „totulū particulară.”

Plângerea fiindū anecdotică, se ne permīță adversarulū nostru a-i spune și noi uă poveste.

Un Englesū, cutreiera Europa cu unū companiunū de călētōriă. Ajungēndū la Strasburg, el eșirā ca se vedā orașulū și deterā la capetulū podulū peste unū băiatū, ce vinde nesce turte. — Iți placū aceste turte, milorde? întrebā companiunulū. Englesulū nu respunse nemica. A doua zi el plecarā. Peste unū anū amēndoulū călētōrii se întorserā érū la Strasburg. Englesulū voi din noi se vedā orașulū, și zārindū la capetulū podulū pe acela-șū băiatū cu turte, el se ntōrse cătrā companiunulū seū și respunse cu gravitate la întrebarea de anū: imi placū.

Noi putemū asigura pe d. Pantazi Ghica, că „ura și înversunarea nōstrā” se gāndesce la numele d-sele, întocmai precumū englesulū își aduce a-minte despre turtele de la Strasburg: peste unū anū.

Dumnialū urmēză mai departe: „Mē simțū datorū se explicū, nu „d-lui Hăjdeu, mărturisescū că am „scepticismulū de a nu ține comptū „în societate de d. Hăjdeu și de o- „perele se-le, darū publiculū, mo- „tivele acestei animosități, aceste ter- „ribile ură, care stā suspensā de-a- „supra capulū meū, ca sabia lū „*Damocles*.”

Erāși animositatē! Erāși teribila ură a d-lui Hăjdeu contra domnului Pantazi Ghica! Erāși turtele de la Strasburg.

Se observāmū înșă adversarulū nostru, că dacă uă asemenea ură e-siste unde-va, apoi de sigurū nu în noi, ci în însu-și d. Pantazi Ghica.

În adevērū, uă ură, mai cu seamă uă ură teribilă, este uă pasiune în tōtā puterea cuvēntulū, ce nu pōte a nu arunca uă confusiune radicală în creerū victimē se-le, și pe acea confusiune radicală noi o gāsīmū anume în pasagiulū de mai susū din articolulū d-lui Pantazi Ghica.

Dumnialū d-ice, că în societate, nu ține comptū de noi și de operele nōstre.

Apoi adauge îndatā, că ține compt de noi și de operele nōstre în publicū.

Inșă, ce este publiculū și ce este societatea, domnule Pantazi Ghica?

Dacă societatea consistā în acele două-trei salōne, unde se vorbesce numai franțusește, unde întreținerea unghielorū formēză ocupațiunea cea mai gravă, unde „dicționarulū de conversațiune” servește la afașarea unei instrucțiuni universale, și de unde ori-ce lucru românescū se respinge cu despreț: „cest valaque;” apoi vē rugāmū noi-înși-ne, domnule, de a nu ține comptū de noi și de operele nōstre în acea brillantă „societate;” și vē mulțāmimū din tōtā ānima de a ne pune față în față nu cu „*St. Germainulū*,” ci numai cu bietulū publicū, cu acei Romāni ce vorbescū românescū, lucrēză în sudōrea frunțū, nuși dau aerulū de a sci ceia ce n'au învētātū, și punū uă doină românescă mai pre susū de unū madrigalū francesū.

Se venimū acumă la causele, pentru cari d-lui Pantazi Ghica i se pare, cumcă „noi amū fi ca sabia „lū *Damocles* d'asupra capulū dom- „niei se-le.”

Etā ce d-ice articolulū din diariulū *Terra*:

„Amū avutū nefericirea de a spune „și de a publice, că d. Hăjdeu nu „este astă-zi consecințe cu ideiele „sele de erī, și de a ne mira se „vedemū acumū în d. Hăjdeu fe-

„*bruaristulū* celū mai entuziastū și „*carlistulū* celū mai fanaticū, pe „cândū îl scimū, și operele se-le „probā acēsta, că alalt-erī era *mais- „tulū* celū mai căldurosū și *cuzis- „tulū* celū mai freneticū; amū mai „comisū pēcatulū de a compara serie- „rile d-lui Hăjdeu de pe la Februarū, „*Martiū* și *Aprilū*, în contra *Dom- „nului străinū*, cu scrierile d-sele „de la *Noembre* și *Decembre pen- „tru *Domnulū străinū*.”*

Așa dar, făcēndū resumatulū acestei lunge frase, urmēză că:

1. D. Hăjdeu a fostū *maistū*;
2. A fostū *cuzistū*;
3. Este *februaristū*;
4. Este *carlistū*;
5. A scrisū contra Principei străinū în *Februarū*, *Martiū* și *Aprilū*;
6. A scrisū pentru principele străinū în *Noembre* și *Decembre*.

Se relevāmū mai āntēi de tōte acele erori absolute, în cari nu se aflā uă umbrā, uă picătură, unū atomū de adevēr.

Noi n'amū scrisū nici uădatā în vieța nōstrā uă singurā silabā contra principelū străinū, darū preferāmū totū dēuna, pînă la stabilirea actualēi ordinū de lucruri, ca noua dinastiā română se fiă din Franția, din Italia seū din Spania.

Acēstă opiniune politicā personală ne îndemna a suscrie în registrulū negativū la plebiscitulū de la 1 Aprilē.

Peste două zile însă, isbucni la Iași mișcarea separatistā de la 3 Aprilē, și noi ne grābīrāmū îndatā a ne retracta votulū, prin uă epistolā publicatā atuncī în *Românulū* și în *Desbatterile*, declarāndū pe față, că pericolulū Uniri, adecă alū acelu principiu supremū, la care trebuie supuse tōte principiile secundare, mē face a vota pentru Carolū I, a căru-l-a grabnicā venire va fi în stare de a mântui și de a consolida Unirea.

Dacă de atuncī și pînă-acumă s'au am devenitū pe nesimțite și tratatū în scrierile mele unū admiratorū sincerū alū Suveranulū actualū alū Romāniei; acēsta mi se pare a fi mai naturalū și mai legitimū din parte-mi, decātū chiarū din partea d-vōstre, domnule Pantazi Ghica.

Admirațiunea este totū dēuna efectulū d-ă vedē ce-va mărețū seū frumosū, la care omulū nu s'a asceptatū dintrunțēiū.

Faptele M. S. Carolū I, de la începutū și pînă astă-zi, au fostū pentru noi, ca și pentru națiunea intrēgā, uă seriā neîntreruptā de asemenea efecte.

Cumū darā puteți d-vōstrā, domnule Ghica, a ne face uă crimă de neconșcință politicā dintr'ū logică a naturēi lucrurilor?

D-ta mē mai acuzi însă, de a mē fi făcutū d-uă dată februaristū.

Februaristū, domnule, suntū de două feluri.

Unū aū conceputū, aū preparatū și aū esecatū cu periculū vieței lorū căderea fostulū Domnitorū; a-cestia suntū pre-pucini, și ne îndouimū forțe multū, ca se pōtă face parte din numărulū lorū acei sibirii, ce dormiaū a-lene în nōptea din 11 februarū, și cari începurā a striga apoi a doua zi pe piață în gura mare: etā cine suntemū noi!

Intr'unū altū sensū, mai generalū, darū nu mai puținū adevērātū, suntū februaristi tōți acei-ă, ce au îmbrāșiātū și aū scutū seși asimileze faptulū împlinū, adecă națiunea intrēgā.

Este forțe probabile, d-nule Pantazi Ghica, că noi amēndoulū facemū parte camū din acēstă ultimā categorie.

Cātū mē privesce pe mine, eū o recunoșcū cu francheșă.

De aci, mi se mai aruncā blamulū de a fi fostū *maistū*.

Da; am fostū, d-nule; am fostū dimpreună cu mai tōtā țera; și d. C. A. Rosetti v'a esplicatū deja mai dē-unā-zi, într'ū epistolā cătrā vōdă Cuza, în ce chipū tōcmai d-vōstrā înși-vē, așa numiți Conservatori, ați procuratū fostulū Principe ocașiunea de a captiva aprōpe națiunea intrēgā la plebiscitulū din 2 Maiū.

Capit partitei liberale, voinđū a preveși și a paralisa lovitura de Statū, nu vē propunea el ore de a suscrie de mai nainte uă programā, prin care se vē îndatorāși între altele, în facia Romāniei a vota uă lege electoralā și uă lege ruralā pe base întinse? Programa se suscriesce de cătrā două-trei dintre d-vōstrā. Cei-l-alti i-au întorsū spatēle. Apoi cumū ore vrefi, domnilorū, ca națiunea se nu fi primitū cu bucuriā sufragiulū universalū și împroprietārirea muncitorulū din mânele lui Cuza, de vreme ce ea scia că din mânele d-vōstrā n'o se le capete în veci vecilorū!

Așa dar, noi nu ne sfimū a d-ice, că amū fostū *maistū*, și mai adăugāmū și mai multū: în favōrea votulū universalū și a emancipării țeranulū, noi închiserāmū ochii cu abnegațiune chiarū asupra Statutulū, carele înșă nu face parte strictā din 2 Maiū, fiindū unū subterfugiū, afașiātū cu uă zi mai tārđiū.

În politicā nu tōte principiile suntū egalmente importante. Esistā uă gradățiune, pe care trebuie s'o studieze îndelungū și s'o mediteze neînțētū bărbăți, ce dorescū a lua uă parte ore-care la direcțiunea moralā a patriei lorū. Pe acēstă basă, de câte ori se întâmplā ca națiunea se nu pōtă dobēndi realizarea unū principii mai mare decātū numai prin sacrificiulū unū altū principiu mai micū, omulū politicū sacrificā principiulū celū mai micū și dobēndesce pe celū mai mare. Astū-felū, de exemplu, în ajunulū lui 11 Februarū, pentru a reda țerei Libertatea, partita democraticā sacrificā pentru unū momētū caracterulū, seū anti-aristocraticū, făcēndū unū pactū de alianță cu omenii trecutulū. Totū astū-felū la 2 Maiū 1864, noi credeamū că sufragiulū universalū și împroprietārirea țeranilorū suntū două principie atātū de colosale, încātū alātorea cu ele tōte cele-l-alte considerațiuni se reduceau la nesce proporțiuni microscopice. Totū astū-felū erāși la 3 Aprilē 1866, în favōrea sublimulū principii alū Uniri Naționale, noi amū jertfītū fără sifalā și cu lealitate, ideia nōstrā personală, de dinastiā latină. Nu sacrificā cele mici pentru cele mari, numai acei-ă ce nu vorū a merge înainte, d-le Pantazi Ghica.

B. P. Hăjdeu.

(Încheiura va urma.)

Cu ocașiunea născerii mântuitorulū nostru Isusū Christosū, I. S. Domnitorulū a binevoitū a ușura sōpā a trei sute familii din din cei mai săraci din capitalā prin împărțirea de ajutoare bănesci.

I. S. a nemărginita Sea generositatē s'a gânditū mai cu osebire la copii familierilorū celor mai sērmane, și în ajunulū anului nou a binevoitū a presida în persoanā în sala ateneului la uă altă distribuire ce se făcea acolo totū din ordinulū și din caseta M. S. Fiă care din copii primea câte unū coșulețū conțināndū îmbrācăminte de erna, mncarea pentru câte-va zile și jucării se scurtū în abundență, totū ce pōte face fericirea unei familie lipsiți de mijloce. Luptătorii din dealulū Spirei și copii lorū furā mai în deosebītū mngăiași prin solicițiunea I. Se-le. Acēstă serbare dobēndi unū caracterū născătorū prin veselia și mulțāmirea ce se vedeau pe fețele sērmanilorū copilași și de mulțimii asistente.

In ziua de 2 Decembrie, sera, la 7 ore, muzicele gardei cetățenesci au oferit Domnitorului o serenade. I. S. a bine-voit a mulțami de pe balcon și fu aclamat de mulțimea de orășani ce se adunase în urări plinștase și prelungite.

La 10 ore, I. S. Domnitorul a bine-voit deschide balul anuțiat. Marea Sea purta uniformă de capu alu armatei și era învestit cu marele colan al ordinului de Honzollern.

I. S. a primit în acea sera felicități de anul nou de la invitați și a bine-voit a se întreține cu afabilitate și obișnuită cu un mare număr din ei.

Au asistat la bal: D-nii miniștri, corolii diplomatice, generali, cele înaltele corolii, ampoiații superiori și șefii de serviri ai deosebitelor ministere.

Armata și garda cetățenescă, proprietatea comerțului erau reprezentate numeroși la această serbare.

Saloanele erau splendidu decorate. La 12 ore și jumătate toate muzicele garsoeci cu torțe au executat, sub înțelegința direcțiune a inspectorului generale d-nu absch, o serenadă compusă de bucăți a se ale maestrilor celor mari și urmata de marea retragere.

La miezul nopții s-a servit șampanii; înțelma Sea luand un pahar și adreindu-se către invitați a redicatu toastul: La mulți și fericiți ani. Urările și aclamațiune căldurose respondeau la această urare a Suveranului.

Pe 1 ore 3. I. S. s-a retras.

(Monitoriul)

MINISTERIUL AGRICULTUREI, COMERCIULI ȘI LUCRARILOR PUBLICE.

Una din condițiunile necesarii la dezvoltarea agriculturii țerei, fiindu și îmbunătățirea raiului cultivatorilor sătiani, în cea-a ce privește construcțiunea și distribuțiunea locuințelor lor și avendū în vedere inferioritatea în care se găsește astăzi la noi a amenea locuințe, guvernul crede de nevoie se adresa prin acesta la toți domnii arhitecți și ingineri din țera, pentru pregătirea unui proiect de casă pentru cultivatori și-a care judecu.

La facerea acestui proiect se va avea în vedere condițiunile variate în care se află în ăre judeciū său chiaru plasa în raportu cu ima, cu materialele de construcțiune ce se sūt procura mai cu înlesnire, cu economia înstrucțiunei, cu adevăratele necesități ale fiei familii de sătiani cultivatoru, precum și în fine cu cele-lalte condițiuni de igienă, lubritate și comoditate.

Aceste proiecte, înscrite de planele și desele estimative se voru prezenta ministerului în termen de trei luni, spre a se alege lu mai bine meritu pentru și-a care locale.

Ministeriul, făcendū acestu apelu la toți minii arhitecți și ingineri din țera, speră domnia lor și apreciandū importanța cesmei, se voru grăbi a da cu plăcere consensul ce li se cere, pentru care și guvernul nu va lipsi a le areta deplina mulțime, precum și uă recompensă bănescă elora ale căroru proiecte se voru judeca și meritate.

No. 5 655, Decembre 29.

-lui Redactore al diariului Românul.

Indignați de aserțiunile coprinse în articolu d-lui Gr. N. Alexandrescu, reproduș în parul d-vostru de 21 corentu, cercetam cu multă interes și aslarăm că, unu evrou servitoru, a arsu uă foie a diariului Românul în care alegera de deputatu a d-lui Lătescu se găsea trecută „alegere nulă.” Evreul în pozițiunea și suptu indemnul în care se găsea, de sicuru, d-le redactore, că ar fi trsu și tablele lui Moisi nu ne îndouim cu chiaru merite loru raiū nu l-ar fi putut condamnă, și nici chiaru d. Lătescu cându l-ar fi veditu că arde diariul Terra No. 27 în care asemenea se vede trecută „nulă” alegerea d-selle; astu aserțiunea d-lui Alexandrescu că, diariul Românul a fostu arsu în piața de populu orașului și de cei mai însemnați corensanți, fiindu întru tote unu neadeveru conect, ne grăblim a deminți în publicu neococita calomnia a d-lui Alexandrescu, care constituind unu delictu flagrantu, ceremu de la guvern a fi urmăritu conformu legilor, urmăritu mai cu sēmă că în articolu seū între altele dice:

„Suntū autorisatū de toți orășani a vē, comunica acestă relațiune.”

Urmarea d-lui Alexandrescu ne face se credem că d-sea a confundatū mandatele judecatorului de înstrucțiune ce ne încredințară că și saū trimisū, cu mandatul ce dice că i sa datu de toți orășani Tergovișteni. Noi, d-le Redactore, susținem și respectam opiniiunile bărbaiilor ce conducū astă românescă fōiă, și nici credemū capabilū pe unu Românū d-a se arde elu pe sine.

Strige d. Alexandrescu cătu va pofti și pentru cine va voi, numai dreptul de mandataru alu nostru se nu cuteze ca se și lū aroge, căci noi nu suntemū căduți pină a ne lăsa se fimū reprezentați de unu individū ca d. Gr. N. Alexandrescu.

G. Marcovei, Preotu Grigore Sacheliu, Protopopu Mihaiū, C. Grigorescu, G. Pirjolescu, Grig. Zenide, Sp. Christodorescu, D. Costandinescu, R. Nicolaescu, C. Nisipianu, T. Petrescu, T. Tănăsescu, I. Gherghescu, Ghiță Popescu, V. Dimitrescu, I. Zenide, N. Popescu, I. Mărculescu, I. Berlescu, N. Ionescu, C. Petrescu (brașioviantu), N. Andronescu, N. Fundațianu, D. Tănăsescu, Rosdolescu, I. Ruso, N. Constantinescu, T. Șerbănescu, I. Angelescu, C. Avramescu, P. Mihăescu, I. Tolca, M. Ion.

PARTEA COMUNALE.

CONSILIUL MUNICIPALU DIN BUCUREȘCI.

Ședința CVI, Marți 5 Decembre.

Prezenți.

- D. Corneliu Lapatu, cons. adjut.
- P. Buescu, idem.
- V. Hernia, idem.
- D. Culoglu, consiliaru.
- Doctorul Iatropolu, idem.
- Ant. Stoianovici, idem.
- N. Panu, idem.
- Eugeniu Carada, idem.
- N. Manolescu, idem.
- I. Martinovici, idem.

Absenți.

- D. C. Panaiot, primarul, bolnav.
- Grigorie Serrurie, consiliaru adjutoru cu motive.
- G. Petrescu, idem.
- Gr. Lahovari, consiliaru.
- Theodor Mehedințianu, idem.

Ședința se deschide la 2 1/2 ore după amă-dzi sub președința d-lui Lapatu.

Procesul verbalu alu ședinței de la 1 Decembre, se citește și se adoptă.

La ordinea zilei, ca cestiune mai importantă este continuarea discuțiunii începută în ședința de ieri, asupra înființării unu stabilimentu de mōră cu aburi și unei pāneri mecanice.

D. Lapatu ca președinte, expune din nou cestiunea spre a o cunoște și dd. consiliaru ce au lipsitū la ședința de ieri.

D. doctoru Iatropolu, luandū cuvintul dice că, în situațiunea în care se află acumū orașul în privința articolului pānii, oru ce întărdiare s-ar mai face întru regularea acestei cestiuni va fi în prejudiciul publicul. Astă-dzi, observă d-sea, n'avemū nici uă garanțiă despre îndestularea orășianilor cu primul articolu necesariu pentru subsistința; suntemū la discrețiunea brutarilor, cari ne impunū prețurile ce voiescū ei pentru pānea ce punū în vândare; suntemū însuși amenințați de lipsa acestui articolu și de consecințele ce pōte avea uă asemenea lipsă. De aceia d. Iatropolu, avendū în vedere că, cele doue licitațiuni publicate au remasū fără rezultat, și considerandū că, întrunū asemenea caz, articolu 46 din legea asupra comptabilității generale, permite tomde prin buna învoire, este de opiațiune se intra în tratațiune cu d. Thiebaut, singurul doritoru seriosu ce s-a oțitū spre a înființa stabilimentul cu condițiunile propuse de comună, și grăvia se va cere cautiunea coprinșă în publicațiunea Primăriei. Dacă se va găsi de trebuință, se va amēiora și condițiunile, așa în cătu se fiă cătu se va putea mai în avantagiul comunel.

D. Iatropolu, adaugă că, dacă ar vedea că suntū ori s-arū putea afla mai mulți doritoru de a se însărcina cu acestă întreprindere, seū dacă d. Thiebaut ar voi se mai stea în București asteptandū decisiunea definitivă a consiliului municipalu, ar priimi se se facă uă nouă licitațiune. Suntū trei lune însă de cându s-a făcutū prima publicațiune, și nu s-a prezentatū de cătu d. Thiebaut, celū d'antēiu care a făcutū propunerea. Cătu despre d. Budisteanu, d-sa n-a făcutū uă propunere în regulă, n-a oferitū nimicū; a adresatū numai uă epistolă în nesce termen vagi, cari nu merită a fi luați în considerațiune. D. Thiebaut, venitū de la Paris în București de mai multū timpū pentru această afacere, adastă și astă-dzi decisiunea consiliului, și dacă vomū mai amāna această decisiune, numitul se va înturna în patria sea, și lū vomū perde și pe d-lui, singurulū cu care amū putea contracta se înființeze stabilimentul. Altū-felū, vomū rămānea cu cestiunea pānii ca pină acumū, vomū fi acusați, noi cestia de la Municipalitate, că nu îngrijimū a asigura orașul despre unu articolu atātū de necesariu și a face se se vândă acestū articolu pe unu prețu cuvințiosu, și d-sa d. Iatropolu nu voiesce a lua asupra această respundere.

D. Martinovici observă că, e tristū că nu putemū asigura publicul unu scādēmētū mai mare de cătu doue parale la ocaua de pāne din prețulū cu care o vīndū brutariū, căci și însuși cu acestū scādēmētū pānea va fi scumpă.

D. Carada dice că, concurența dintre brutari și acela ce va înființa stabilimentul de care ne ocupamū, va scādea prețulū pānii fabricate de brutari, reducendū lă celū adeveratū.

D. Iatropolu — Numai faptul că se va fabrica și dā în consumațiune de ce mi pānii mai multū, pentru cătu întreprindetorul stabilimentul se va obliga a pune în vândare pe totă ziua, va fi destulă garanțiă că prețulū se va scādea și de brutari.

D. Protopopescu observă că, oru cătu de mare ar fi urgența de a se înființa acestū stabilimentu, elū nu se va putea construi acumū în timpū de iernă. Se pōte dară face uă altă licitațiune peste doue lune, și totū va rămānea întreprindetorul timpū pentru pregătire.

D. Iatropolu raspunde că d. Thiebaut nu voiesce se mai ascepte, căci asceptă, cumū a mai dīstū, de mai bine de trei lune, și n'avemū în vedere unū altū doritoru. Astū-felū de vomū mai amāna afacerea, putemū fi sicuri d'acumū că nu vomū face nimicū.

D. Manolescu propune a se numi uă comisiune din sinulū consiliului ca se trateze cu d. Thiebaut, se reguleze mai bine condițiunile și se le supuiă consiliului. Atunci dacă condițiunile nu se vorū găsi admisibili, se se chipzuecă asupra facerii unei noue licitațiuni.

D. Lapatu observă că d. Manolescu, propunendū comisiunea ca miđlocū mai expeditivū spre a se regula cestiunea de urgență, propune uă procedere contrarie dorinței d-sale a d-lui Manolescu. Numirea unei comisiuni care se între în tratațiune cu d. Thiebaut va face a se perde timpulū, căci vorū trebui mai multe zile pină cându comisiunea seși pōtă implini însărcinarea; apoi va trebui a se convocă din nou consiliul spre a decide asupra raportului comisiunei. Astū-felū, afacerea nu va fi atunci mai înaintată de cătu e acumū.

D. Lapatu darū, tomāi în interesulū urgenței, este de opiniune a se publica uă nouă licitațiune în termenulū celū mai scurtū ce permite legea.

D. Manolescu dice că, se pōte însărcina ași termina lucrarea și a prezenta raportulū seū în trei zile.

D. Buescu dice că primesce oru ce modū de învoiēlă, că admite și a se intra în tratațiune cu d. Thiebaut, este însă sicuru mai dinainte că acestū domnū nu va putē face uă concurență celorū-lalți brutari după cumū se doresce. Acestă siguranță o are d. Buescu, întemeiatū pe fapte atātū din străinătate cătu și de aci. În mai multe părți ale Europei, dice d-sea, s'a veditū asemenea fabricanți suptū protecțiunea Municipalităților, făcendū la prețulū obiectului industriilor unū scādēmētū ca acela ce propune d-nu Thiebaut. Acelū scādēmētū însă a remasū totū-d'aua fixū; totū-d'aua cel-lalți fabricanți au vīndutū cu prețulū ce le-a plăcutū. Așa s'a întemplatū și la noi în anulū trecutū cu măcelarulū care a aședatū scaunulū seū în piața 24 Ianuariū, și care deși a vīndutū în totū timpulū carnea cu optū parale mai josū decâtū cel lalți măcelari, cu tote astea prețulū cārniū la acestū din urmă n'a scādutū. Astū-felū va fi și cu d-nu Thiebaut. Elū va vīnde în adevēru pānea sea cu 2 parale mai josū de cătu cel-lalți brutari; o va vīnde totū-d'aua cu acestū scādēmētū fiindū în avantagiulū seū, acesta însă nu va fi pentru brutari uă concurență, care seși siliasc a scādē prețulū la celū adevēratū ce va merita pānea. Celū multū ce vomū putē avē prin înființarea stabilimentului d-lui Thiebaut, va fi uă garanțiă în privința îndestulării publicul cu pāne, ceia ce astă-dzi n'avemū nici de-cumū.

Ca se putemū ajunge a vedē uă adevērată concurență și a face ca însuși în timpū de scumpete a grānelorū publiculū orașulū se cumpeze pānea pe precieri moderate, d. Buescu propune ca la regularea condițiunilor cu d. Thiebaut se se adopte sistema compesațiunii, adică în totū cursulū de timpū cându grāulū va fi estinū, întreprindetoriulū se dea comunelū cele câte douē parale pentru uă bucată de pānă în numerariu pe numărulū întregū alu pānilorū ce va pune în vīndare pe totă ziua. Acesti bani se vorū depune într-uă casă a parte seū la un bancherū ca se producă dobēuda. Și cându grāulū se va scumpi, întreprindetorulū, pe lângă cele doue parale obligatorie pentru dēnsulū, se fiă datorū a mai scādea din precieulū pānii alte atātea parale câte comuna va socoti că pōte plăti din suma capitalisatā pe timpulū de estinătate după cumū s'a dīstū mai susū. Prin acestū miđlocū, publiculū își va putea procura totū d'aua pānea cu unū precie mai egalū, fără se simțā scumpetea grāulū, și se va putea face în adevēru uă concurență brutarilor.

D. Iatropolu, găsesce ideia d-lui Buescu forțe folositoare publiculū, și o admite.

D. Lapatu o admite, și d-sa, doresce însă a se precisa modulū de calculū alu scādēmētului și cifra pină la care prețulū grāulū se va considera estinū, iarū de la dēnsa înainte scumpū.

D. Buescu dice că espricațiunile ce cere d. Lapatu se vorū face în condițiuni; acumū d-sa a pusū numai principiulū, și rōgă pe consiliū se-lū admită.

Se pune la votū propunerea d-lui Manolescu de a se numi uă comisiune spre a trata cu d. Thiebaut. Consiliulū în majoritate admite această propunere, și numește în comisiune pe d-ni doctorulū Iatropolu, Buescu și Culoglu.

D-ni Lapatu, Panu, Hernia, Protopopescu și Stoianovici votează contra. Se pune în vederea consiliului petițiunea d-lorū Vasile Obedeianu și Gr. N. Rachieru prin care cerū a li se acorda uă concesione pentru 40 ani spre a stabili cu spesele d-lorū și ale companiei ce au formatū unū serviciū de drumū de ferū cu calū împregiurulū orașului și în diferite regiuni, după chipzuirea consiliului municipalu, acolo unde stradele mai largi vorū permite aședarea șinelorū, iar pe cele-lalte strade se înființeze omnibuse, cari se fiă în neînteruptă comunicațiune cu drumulū de ferū cu calū.

Totū uă dată se pune în vederea consiliului și petițiunea d-lui G. Niculescu și comp. prin carū cerū uă concesione pe 15 ani spre a înființa unū serviciū de omnibuse, compuse de șese trāsūre în oraș, și scutirea de ori-ce dare către casa comunālă.

Consiliulū, vedendū că atātū d-ni Obedeianu și Rachieru cătu și d. Niculescu cerū privilegie pentru întreprinderile aretate, și considerandū că Constituțiunea nōstră prohibesce privilegiele de ori-ce natură, nu încuviințază cererile.

D. președinte face cunoscutū că suma de lei 9,254 par. 5 ce consiliulū a decisū în ședința de la 27 Septembrie a se plăti d-lui August Braitigham, pentru tablele de nomenclatura stradelorū și tăblițele de numerotațiunea caselorū ce a făcutū și aședatū în orașū, nu s'a pututū da numitulū din causă că paragrafulū pentru mănunte și neprevēdute spese pe anulū corentū din care s'a decisū a se responde acesti bani, s'a sleitū. Așa dar primăria rōgă pe consiliū seși acorde unū creditū suplimentariū la dīsulū paragrafū în sumă de lei 9,254 par. 5, care se se acopere din economiele ce lasă alte paragrafe spre a putē plăti d-lui Braitigham dreptulū seū.

Consiliulū acordă primăriei cerutulū creditū.

Se pune în vederea consiliului petițiunea d-lui N. Roșu prin care aretă că, de și numele d-selle se vede trecutū în lista electorală a colegiului alu 2-le pentru Senatū, nu figurēză însă și în lista colegiului I pentru Adunare, și cere a se rectifica erōrea.

Consiliulū, considerandū că această petițiune nu este datā în termenulū prescriș de lege, și că acumū elū numai pōte atinge listele electorali, se declară în neputință de a satisface cererea d-lui Roșu.

Se pune în vederea consiliului petițiunea d-lui G. Rătescu prin care, aretandū că se vede stersū din listele electorali ale anululū corentū, cere a fi reinscriș precumū a fostū în anulū trecutū; iar la din contra, se i se dē uă copie după decisiunea consiliului, după care a fostū stersū din liste ca se pōtă reclama la instanța competente.

D. președinte aretă consiliului că, după informațiunile ce a luatū din cancelariă, numele d-lui G. Rătescu nu este stersū din liste, ci omisū prin scāpare din vedere.

Consiliulū, considerandū că terminile acordate de lege pentru reclamațiunii, suntū atātū pentru stergeri cătu și pentru omiteri din listele electorali, considerandū că d. Rătescu n'a făcutū consiliului reclamațiunea d-selle în timpulū celorū trei sepmāne de la afigerea listelorū provisorie, în care autoritatea comunālă pōte primi și satisface reclamațiunil de asemenea natură, considerandū prin urmare că, după espirarea dīsulū terminū consiliulū nu mai pōte atinge listele, declară cererea neadmisibilă.

Ședința se ardică la 5 1/2.

